

Den gode melodi har 14 forskjellige forestillinger. De handler om visekunstnere som Vidar Sandbeck, Alf Prøysen, Evert Taube, Dan Andersson eller Erik By. Det er sesongrelaterte program som «Våren er en eneste lang fest» eller «Advent» og reiser i tid som «Hvis grammatofonen kunne snakke», «Hytteturen», «Ønskekonserten», «Alt om min mor» med fiktive fortellinger med stor grad av allmenn gjenkjennelse. Eller «Bal Musette» – hvor de vender tilbake til sine franske røtter. FOTO: ANN-TURI FORD

Nostalgisk musikkglede

Duoen Den gode melodi har underholdt eldre i tjue år

Nesoddingene Leif Blix og Lars Nygaard har et ganske spesielt levebrød.

Åpningen var fransk, nærmere bestemt Maurice Chevalier.

Vi tar tidsmaskinen tilbake til Oslo på begynnelsen av 1990-tallet. Leif Blix opptrer på en av Oslos cafeer med en Chevalier-kabarett på fransk. En dag blir det behov for en vikar på trekkspill. Lars Nygaard, som egentlig har lagt trekkspillkarrieren på hylla og fått jobb som tv-tekniker hos JVC, blir tilkalt.

Spillingen gikk veldig bra og i dag, tjue år etter, har den musikalske konstallasjon som først het Bal Musette og nå har navnet Den gode melodi – vist seg uvanlig levedyktig.

365 konserter

Med gjennomsnittlig en spillejobb hver dag året rundt – i praksis flere konserter på en dag – livnærer de to nesoddingene seg med å underholde eldre og andre. De begynte å spille på sosiale institusjoner og eldrecentre for å tjene penger mens de ventet på å slå gjennom som tolkere av fransk musikk fra mellomkrigstiden. Etter hvert gled de i stedet over til å rendyrke sitt tilbud til dem som kanskje trenger det

mest. Der andre spiller noen konserter på sykehjem og så går videre til andre oppgaver, har dette for dem blitt hovedgreia. Det er blitt suksessoppskriften som gjør at de denne sommeren kan feire tjuetårsjubileum – og leve av musikken.

– Vi har funnet en nisje, konstaterer de.

De siste tiårene har det vært turneer i regi av Akershus musikkråd, Folkeakademiet, forskjellige fylkeskommuner, og egne turneer i direkte samarbeid med den enkelte oppdragsgiver, og i senere tid Den kulturelle spaserstokken.

Mange programmer

En grunn til duoens vellykkethet er 14 forskjellige programmer, hver på en snau time.

– Vi lager stadig nye programmer, men beholder de gamle, forklarer Nygaard.

– Vi hørte i starten at alt vi framførte for eldre måtte være på norsk, men etter hvert begynte publikum å etterlyse ting på originalspråket. I dag hører de gjerne både franske, engelske, svenske og tyske tekster. Vi prøver å ta signalene, sier de.

Også når det gjelder repertoar har de gjort visse justeringer underveis: Fra å velge franske viser som var ukjente for nordmenn flest, har de gått mer over til å gi folk det de vil ha.

Ukjent og litt kjent

– I alle fall en viss markedstilpassning. Nå har vi også med franske hits. Da lytter de med åpnere sinn også til de ukjente sangene.

Den gode melodi er påpasselige med ikke å velge sangene som er spilt og sunget i hjel. De bruker sanger de selv liker og prøver å finne «nye» ting som folk kanskje ikke har hørt på en stund.

– Tenk på deg selv, 1960-tallet er mer enn bare Beatles' Yester-day, påpeker Leif Blix – som til enhver tid har tekster til et par hundre sanger framme i hukommelsen.

Ikke sjelden treffer de blink og folk takker med tårer i øynene for at de spilte akkurat den melodien. «Takk for at jeg endelig fikk høre den sangen!» sier folk. Og Blix innrømmer at de har fått teft etter hvert. Han får en svært god attest fra musikkpartner Nygaard som gjennom årene har hørt ham synge og fortelle de samme tingene tusenvis av ganger:

– Det er nok av dem som kan synge, men for å skape et rom må det en dyktig forteller til. Og det er Leif. Han tar publikum med på en reise.

Ringer igjen

Gjennom sin omfattende sammisering år har de innarbeidet sømløse overganger og svært profesjonelle kabareter, eller fortellerteater. Dermed ringer opp-

Den gode melodi opptrer ikke bare på eldrecenter, men også i for eksempel bibliotek, vertshus, kulturhus, filmklubber. De har besøkt festspillene i Nord-Norge, markeringen av Filmens 100-årsjubileum på Filmens hus, Polyteknisk Forening i Oslo rådhus, private jubileer og har flere ganger, forsterket med piano og kontrabass, fylt Gamle Logen som tar 600–700 mennesker. Her holder de sin sist konsert før ferien, for folket på Nesoddtangen gård. FOTO: RIKKE AGERUP

dragsgiverne igjen. Og de har jo en rekke programmer å velge mellom, noe som dessuten sørger for en naturlig variasjon. Den gode melodi har spillejobber over hele landet, selv om de sjelden er helt i nord, og har merket seg at publikum er litt forskjellig rundt omkring.

– Kystfolket er ekstra kvikke, særlig bergenserne
Humor er også en viktig ingre-

diens i nesoddingenes forestillinger.

– Vi er jo selv fanget i tidsstrømmen og kan fleipe med at tida har gått. Men selv om vi har humor i presentasjonen, gjør vi alltid framføringen i fullt alvor. Presenterer du på en riktig måte, kan du framføre hva som helst for hvem som helst.

ANN-TURI FORD
ann.t.ford@amta.no